

Posudek na práci Adély Korejtkové-Burešové *Benjamin Franklin and Jay Gatsby: A Comparison of American Literary Self-Made Men*

Práce je především zdařilou interpretací titulní postavy Fitzgeraldova románu vzhledem k nepříliš často analyzovanému kontextu selfmademanství a specificky k *Autobiografii* Benjamina Franklina. Ukazuje nejen vliv Franklinova pragmatického přístupu k životu na koncepci Gatsbyho postavy, ale výrazně přesahuje úzký rámec studia podobností a narážek u Fitzgeralda v hlubším a dobře poučeném rozboru Fitzgeraldova díla v kontextu dobových úvah o americké a světové historii, především v jiné slavné americké autobiografii *Vzdělání Henryho Adamse*. Vzhledem této výpovědi o moderní historii jako chaotické „multiplicitě“ vidí problém Gatsbyho postavy především jako multiplicitu heterogenních rolí a zároveň jako výsledek povrchnosti a komercializace americké civilizace (Gatsby je přirovnáván k reklamě, či billboardu, jiný billboard tyčící se v Údolí popele ukazuje na odcizenou povahu komerční kultury, na jejímž pozadí se Gatsbyho romantické sny zdají zároveň nezbytné i absurdní).

I když autorka učinila chvályhodný pokus zabývat se románem i vzhledem k jeho prvnímu textu s názvem *Trimalchio*, myslím, že při troše času by byla schopna i hlubší reflexe o vztahu Fitzgeraldova románu k Petroniově satíře na úpadek římské společnosti, což by pak vedlo i ke zpřesnění a prohloubení analýzy a interpretace analogie mezi zbohatlíky u obou autorů a v obou historických epochách. To by pak mohlo vést i ke změně závěru práce týkajícího se přitažlivost a aktuálnosti Amerického snu. Z pozdějších Fitzgeraldových románů, především z nedokončeného *Velkého magnáta*, je ale patrné, že spisovatel neměl k tomuto snu nikdy jednoznačný vztah. Dále by bylo vhodné číst *Gatsbyho* v kontextu *Povídek Jazzového věku* a zamyslet se nad ironií v jeho umění v širším kontextu, daném třeba protikladem v názvu první sbírky povídek *Žabci a filosofové (Flappers and Philosophers)*.

Práce se mi jeví spíše jako slibný začátek většího projektu, který může vést k přehodnocení tradičních přístupů k Fitzgeraldovi, modernistické próze i americké kultuře 20. let 20. století. **Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou „výborně“.**

V Praze, 1.9.2011

prof. PhDr. Martin Procházka, CSc.
vedoucí práce